

köznép soraiban nagy feszültséget keltene.⁴⁹

Ii Naosuke ezzel szemben az elzárkózás folytatásának lehetetlenségére hívta fel a figyelmet. Az önvédelmi háborút sürgetőknek válaszul felvetette a fegyverzetbeli hiányosságokat: 1609 óta tiltották az 500 石 kokunál⁵⁰ nagyobb űrméretű hadihajók építését, így a tengeren nem volt lehetőség az Egyesült Államok haditengerészetével felvenni a versenyt. Ezért időleges kiegyezés keretében érdemesnek látta a felesleges készletekből ellátni az amerikai hajókat és segíteni a hajótörötteket. A technológiai lemaradást és a tengeri flotta hiányát pedig holland segítséggel rövidtávon leküzdhetőnek találta. Véleménye szerint a sakoku előtt alkalmazott kereskedelmi rendszer felélesztésével pedig a külföldieket megkerülve kapcsolatot teremthetnek a világgal, miközben partvédelmüket fejlesztik. Javasatait azzal tette elfogadhatóbbá, hogy azokkal az újabb keresztényellenes törvények és a külföldiek kitalásának alapjait lehet megteremteni.⁵¹

Japán válasz

A két csoport között álltak azok, akik belátták, hogy az idegenek „elűzése nem lehetséges”, de Japánnak nem szabad feladnia álláspontját. Abe ezzel a középúttal szimpatizálva, a következő tárgyalásokon minimális engedményekkel akarta elkerülni a háborút.⁵² Ebben a szellemben adták át Perrynek 1854-ben a japán választ, melyben a shōgun halálára és az ősi törvények erejére hivatkozva kifejezték, hogy nem tudják elfogadni az összes amerikai követelést, azonban egy kijelölt kikötőben a hajók ellátását és a partjaikon hajótöröttekkel való emberséges bánásmódot vállalják. A kikötő megnyitásáig, öt éven át pedig a hollandokhoz hasonlóan Nagaszakiban kívánták az amerikai hajókat ellátni.

A fegyveres összetűzéssel való fenyegetés hatására megkezdtek a japán védelem felkészítését. Tokugawa Nariaki vezetésével októberben Shinagawában elkezdtek egy új erődítést építeni a főváros védelmében, és a daimyókat felhatalmazták arra, hogy hadihajókat építsenek. A tüzérségi és kézi fegyverek kezelésének forradalmasítására a házi őrizetből kiengedett Takashima Shūhan 高島秋帆 vezetése alatt került sor. A Nagaszakiban eltanult holland módszert alkalmazva megalkotta az európai rendszerű japán tüzérséget.⁵³

A kanagawai egyezményhez vezető út

1854. január 25-én érkezett meg Perry Nahába, majd onnan február 13-án az Edo-öbölbe. A Kurokawa Kahei 黒川嘉兵⁵⁴ vezette delegációval tárgyalva Yokohamát 横浜 jelölték ki a következő találkozó helyszínéül. A március 8-i fogadáson a bakufu részéről Hayashi Akira 林龜 miniszter⁵⁵ átadta az elnöknek szánt választ, Perry pedig az 1844-es *Wangxià*-szerződés alapján megszerkesztett szerződéstervezetet.⁵⁶

⁴⁹ Lu 282–286.

⁵⁰ Mértékegység az űrméret jelölésére. 500 koku 90 200 literrel egyenlő.

⁵¹ Lu 286–288.

⁵² Schroeder 220.

⁵³ Yamaguchi 2–3.

⁵⁴ Uruga helyettes kormányzója volt.

⁵⁵ Hayashi Akira a Daigaku-no-kami 大学頭 rangot viselte, az oktatásért és a bürokráciáért felelt.

⁵⁶ De-min Tao: Negotiating Language in the Opening of Japan: Luo Sen's Journal of Perry's 1854 Expedition. *Japan Review*, Vol. 17, 2005. 93.; Schroeder 224.